

Vergaderjaar 1998–1999

26 258

Wijziging van de Waarborgwet 1986 met betrekking tot de uitoefening van toezicht op de naleving

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

Bij de wet van 29 januari 1987 tot wijziging van de Waarborgwet 1950 (Waarborgwet 1986) (Stb. 1987, 38) is de zogeheten Dienst van de Waarborg geprivatiseerd. Deze dienst was indertijd een onderdeel van het directoraat-generaal der Belastingen van het Ministerie van Financiën. Deze dienst had tot taak het waarborgen en stempelen van edelmetalen voorwerpen en het toezicht op de naleving van de Waarborgwet 1950, alsmede de opsporing van overtredingen op het terrein van de waarborg. De bovengenoemde wetwijziging strekte ertoe de taken van de Dienst voor de Waarborg voortaan te doen uitvoeren door een privaatrechtelijke rechtspersoon. In de Waarborgwet 1986 (verder: wet) is dan ook voorzien in een bevoegdheid van de Minister van Economische Zaken om één of meer rechtspersonen aan te wijzen die belast worden met de uitvoering van de wet: de zogenaamde waarborginstellingen. Tevens is bij deze wetwijziging bepaald dat de waarborginstelling voor de werkzaamheden die voortvloeien uit de wettelijke taken, kostendekkende tarieven in rekening kan brengen.

Tot dusverre is één rechtspersoon aangewezen: de naamloze vennootschap Waarborg Platina, Goud en Zilver N.V. (hierna te noemen de Waarborg). Op grond van de Waarborgwet 1986 zijn de daartoe aangewezen werknemers van de waarborginstelling belast met het toezicht op de naleving van deze wet. Op grond van het Besluit van 9 februari 1995 nr. 480692/595/NE houdende aanwijzing van de werknemers bij de Waarborg Platina, Goud en Zilver NV tot buitengewoon opsporingsambtenaar van de Minister van Justitie zijn deze werknemers van de Waarborg tevens belast met de opsporing van overtredingen van de Waarborgwet.

2. Wenselijkheid scheiding keuring en handhaving

Ik acht het, gezien de ontwikkelingen op Europees en nationaal niveau, wenselijk de handhaving van de Waarborgwet (dat wil zeggen de uitoefening van het toezicht op de naleving en de opsporing van overtredingen van die wet) los te koppelen van de keuring van edelmetalen werken. Ik licht dit hieronder nader toe.

In de eerste plaats wijs ik erop dat sinds 1993 in Brussel onderhandelingen plaatsvinden over een Europese richtlijn inzake edelmetalen werken. Deze richtlijn zal de systematiek van de nieuwe aanpak volgen, hetgeen betekent dat bedrijven op verzoek aangewezen kunnen worden als «aangewezen instantie» voor het uitvoeren van conformiteitsbeoordelingen. Hierbij moet ervan uitgegaan worden dat het toezicht op de markt en de conformiteitsbeoordeling zodanig georganiseerd dienen te zijn dat «scheiding en onafhankelijkheid» gegarandeerd zijn. Aangenomen dient te worden dat de Europese Commissie deze taken ondergebracht wil zien in aparte vennootschappen.

Met het oog op deze richtlijn heeft de Waarborg verzocht van haar taken ten aanzien van handhaving van de wet ontheven te worden. Hierdoor krijgt de waarborginstelling meer vrijheid om bij de totstandkoming van deze richtlijn te opteren voor de status van «aangewezen instantie». Bij dit verzoek speelde ook een rol dat de door de Minister van Justitie verleende ontheffing van de vakbekwaamheidseisen voor buitengewoon opsporingsambtenaren voor de werknemers die belast zijn met een opsporingsbevoegdheid, een tijdelijk karakter heeft.

Of de Europese richtlijn inzake edelmetalen tot stand komt is onzeker. Ook vanuit nationaal oogpunt bezien is het echter wenselijk een duidelijke scheiding aan te brengen tussen keuring en handhaving. Zo denk ik bijvoorbeeld aan de discussie rond zelfstandige bestuursorganen en markt en overheid. Ik kom hier later nog op terug.

3. Opzet regeling

In de Waarborgwet wordt het toezicht op de naleving van deze wet geregeld. De aanwijzing van medewerkers van de Waarborg als opsporingsambtenaar geschiedt, zoals hiervoor is vermeld, door middel van een besluit van de Minister van Justitie. Dit wetsvoorstel beoogt een wijziging aan te brengen in de Waarborgwet, waardoor de keuring van edelmetalen werken wordt gescheiden van het toezicht op de naleving. Voorgesteld wordt dit toezicht onder te brengen in een aparte rechtspersoon, die door de Minister van Economische Zaken zal worden aangewezen. De betreffende rechtspersoon dient medewerkers aan te wijzen die belast worden met het houden van het toezicht op de naleving van de wet. De bevoegdheden waarover deze werknemers van de rechtspersoon zullen beschikken, komen overeen met de huidige bevoegdheden van de toezichthouders bij de waarborginstelling. De mogelijkheid van de Minister van Economische Zaken om algemene aanwijzingen te geven met betrekking tot het gevoerde beleid bij de uitoefening van het toezicht zal gehandhaafd blijven, evenals de bevoegdheid om te bepalen dat een aanwijzing van een bepaalde persoon die belast is met het toezicht, moet worden ingetrokken.

Gezien de aard van de overtredingen en van de daarbij betrokken voorwerpen is het wenselijk om de toezichthoudende en opsporingsbevoegdheden in één hand te houden, opdat het toezicht onmiddellijk kan overgaan in opsporing. De praktijk heeft uitgewezen dat dit noodzakelijk is. Voorwerpen waarbij overtredingen geconstateerd worden hebben vaak een dusdanig kleine omvang dat zij gemakkelijk zijn te verwijderen voordat een opsporingsambtenaar gearriveerd is. De daarvoor in aanmerking komende werknemers van de rechtspersoon zullen dan ook door de Minister van Justitie als buitengewoon opsporingsambtenaar worden aangewezen. Gelet op het voornemen om keuring en toezicht te scheiden heeft de Minister van Justitie de ontheffingsperiode zoals opgenomen in het Besluit van 9 februari 1995, nr. 480692/595/NE (gebaseerd op art. 17, eerste lid, aanhef en onder ten tweede, Wet op de economische delicten, artikel 142, derde lid, van het Wetboek van Strafvordering en het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar), houdende aanwijzing van de werknemers bij de Waarborg Platina, Goud

en Zilver NV tot buitengewoon opsporingsambtenaar, verlengd tot het moment van inwerkingtreding van dit wetsvoorstel. Op dat moment vervalt de opsporingsbevoegdheid van de werknemers van de waarborginstelling.

4. Aanwijzing toezichthoudende instantie

Het aanbrengen van een splitsing tussen keuring en toezicht op de naleving vereist dat een nieuwe instantie met deze taken wordt belast. Gezien de aard van de taak is allereerst bekeken of het toezicht op het naleven van de wet bij een aan het ministerie van Economische Zaken gelieerde dienst is onder te brengen, in casu bij de Economische Controledienst (ECD). Bij deze dienst is echter thans niet de technische expertise aanwezig, die vereist is voor de uitvoering van dit toezicht. Ofschoon het in beginsel weliswaar mogelijk is om deze technische expertise bij de ECD te introduceren, is het vanwege de thans aan deze dienst opgedragen taken en werkzaamheden, die zich hoofdzakelijk op het terrein van de (repressieve) opsporing bevinden, ongewenst om het toezicht op de naleving van de Waarborgwet 1986 bij deze dienst onder te brengen. Dit zou er, vanwege de voor dit toezicht vereiste bijzondere technische expertise, toe leiden dat er binnen deze dienst een niet te integreren, autonoom taakgebied ontstaat, hetgeen om organisatorische redenen niet gewenst is. Veeleer ligt het daarom voor de hand om het toezicht elders onder te brengen.

Vervolgens is overwogen het toezicht in een aparte vennootschap van de Waarborg onder te brengen. In het overleg met de Waarborg kwam echter naar voren dat het inpassen van toezicht en opsporing in een concurrerende omgeving steeds moeilijker wordt. Het onderbrengen van toezicht en opsporing in een separate vennootschap bleek om organisatorische, personeelstechnische en bedrijfseconomische gronden dan ook niet acceptabel te zijn.

Het derde alternatief, de aanwijzing van een aparte rechtspersoon, verdient, gezien de nadelen die aan de eerste twee alternatieven kleven, op dit moment de voorkeur. Dit alternatief betreft het aanwijzen van Verispect B.V. als de rechtspersoon die belast wordt met het toezicht op de naleving van de Waarborgwet 1986. Verispect B.V. heeft, als rechtsopvolger van IJkwezen B.V., reeds ervaring met het houden van toezicht op wetgeving met technische aspecten. Sinds 1989 is deze besloten vennootschap zowel belast met toezicht en opsporing in het kader van de IJkwet als met het toezicht op de naleving van de Wet op de kansspelen. Evenals bij de Waarborgwet 1986 ligt het accent van de werkzaamheden bij deze twee wetten op het preventieve karakter van toezicht en in het verlengde hiervan van het geven van voorlichting aan de ondernemers met betrekking tot het naleven van bedoelde wetten. Juist deze aanwezige deskundigheid maakt het wenselijk de publiekrechtelijke bevoegdheid tot het uitoefenen van toezicht op de naleving op te dragen aan de privaatrechtelijke rechtspersoon Verispect B.V.

Het toekennen van openbaar gezag aan een privaatrechtelijke organisatie wordt in dit geval gegeven de geschetste situatie bijzonder aangewezen geacht. Door het toekennen van deze bevoegdheden wordt in dit geval geen nieuw zelfstandig bestuursorgaan gecreëerd. Verispect B.V. is reeds een zelfstandig bestuursorgaan op grond van de aan hem toegekende taken met betrekking tot de IJkwet en de Wet op de kansspelen. De bestaande bestuurstaken worden slechts uitgebreid met een nieuwe bestuurstaak. De werkzaamheden verbonden aan het toezicht op de naleving van de Waarborgwet zijn gering in omvang zodat zij opgenomen dienen te worden in een cluster van gelijksoortige werkzaamheden. De consequenties die voortvloeien uit de toekomstige kaderwet ZBO zullen integraal op de vennootschap van toepassing zijn.

Een voordeel van het aanwijzen van een andere instantie dan de

waarborginstelling is, dat indien een Europese richtlijn voor edelmetalen werken tot stand komt, het toezicht in de markt op de naleving van de wettelijke bepalingen in belang zal toenemen. De directe sturingsmogelijkheden van een privaatrechtelijke organisatie maken het mogelijk hierop op eenvoudige wijze in te spelen. De tot stand gekomen richtlijn zal de lidstaten er bovendien toe verplichten om het toezicht onafhankelijk van de keuringsinstellingen op een adequate wijze te regelen. Tot slot is het aanwijzen van een instantie, niet zijnde een keuringsinstantie, als toezichthoudende en opsporende instantie in overeenstemming met het door het kabinet geaccordeerde uitgangspunt van de werkgroep «Markt en Overheid» dat het private bedrijfsleven geen oneerlijke concurrentie mag worden aangedaan door marktpartijen met exclusieve rechten (Kamerstukken II, 1996/97, 24 036, nr 45). De toezichthoudende en opsporingsbevoegdheden zullen Verispect B.V. geen concurrentievoordeel opleveren ten opzichte van de andere marktpartijen die zich met edelmetalen voorwerpen bezig houden aangezien Verispect B.V. zich niet op deze markt begeeft.

5. Te verwachten effecten

5.1 Eenduidige taakuitoefening

Het vervallen van de taak toezicht op de naleving uit te oefenen – en in het verlengde hiervan ook van de opsporingstaak – geeft een waarborginstelling een eenduidige taak: het waarborgen van edelmetalen voorwerpen. De verantwoordelijkheden worden door de voorgestelde scheiding helder vastgelegd, een waarborginstelling wordt niet meer belast met een dubbele functie waardoor de positie van een Nederlandse waarborginstelling ten opzichte van buitenlandse instellingen wordt verbeterd. Van de zijde van de Waarborg is aangegeven dat de huidige situatie een belemmering vormt bij het zich profileren op de internationale keuringsmarkt voor edelmetalen voorwerpen. Daarnaast zal de voorgestelde wijziging ertoe kunnen leiden dat het voor andere rechtspersonen aantrekkelijker wordt om te opteren voor een aanwijzing als waarborginstelling.

5.2 Financiële gevolgen

De huidige praktijk is dat de kosten die verbonden zijn aan het handhaven van de Waarborgwet gefinancierd worden uit het door het bedrijfsleven te betalen keuringstarief. Het betreft ongeveer 4 600 ondernemers die een meester- danwel invoerteken hebben. Om twee redenen is het ongewenst deze praktijk te continueren.

Ten eerste is de zogeheten wederzijdse erkenning de laatste jaren in betekenis toegenomen. Thans is in de Waarborgwet (artikel 5a) opgenomen dat de verplichting tot waarborging niet geldt voor werken die in een van de andere EER-staten door een onafhankelijke instelling zijn voorzien van een gehalteteken, mits dat teken op grond van een aldaar geldende wettelijke regeling wordt erkend en mits dat teken de aard van het edelmetaal en het gehalte aan edelmetaal aanduidt. Voorwaarde daarbij is ook dat het in Nederland geregistreerde «verantwoordelijkheids-teken» aanwezig is. Dit betekent dus dat er geen Nederlandse keuringsplicht meer is voor de buitenlandse keurmerken die aan deze eisen voldoen. Hierdoor moeten de kosten verbonden aan toezicht en opsporing slechts door een deel van de branche worden opgebracht. Dit zal nog in sterkere mate gelden als de keuringseisen door de Europese richtlijn geharmoniseerd zijn en het CE-merk toegang geeft tot het gehele grondgebied van de Gemeenschap. Handhaven van de bestaande situatie zou zowel de waarborginstelling als een op grond van de tot stand te komen richtlijn «aangewezen instelling» alsmede de ondernemers die in

Nederland hun voorwerpen ter waarborging aanbieden, in een nadelige positie ten opzichte van de buitenlandse concurrenten plaatsen. Ten tweede is de tot nu toe gevolgde handelwijze achterhaald door de aanbevelingen in het MDW-rapport «Maat houden». In dit rapport wordt een kader gegeven voor de doorberekening van toelatings- en handhavingskosten. Daarbij wordt gesteld dat de kosten van toezicht en opsporing niet in rekening zouden moeten worden gebracht bij burgers en bedrijven. Uitgangspunt is dat deze kosten uit de algemene middelen gefinancierd moeten worden. Het rapport is op 19 juli 1996 aan de Tweede Kamer der Staten Generaal aangeboden (kamerstukken II, 1995/96, 24 036, nr 22).

De kosten verbonden aan de handhaving van de Waarborgwet worden op f 400 000,00 per jaar geschat. Meer inzicht in de hoogte van de jaarlijkse kosten wordt pas verkregen als in overleg met de aangewezen rechtspersoon invulling wordt gegeven aan deze taak. De gedachten gaan ernaar uit om een soortgelijke systematiek te volgen als bij het toezicht op de naleving van de IJkwet en de Wet op de kansspelen. Daartoe zijn met Verispect B.V. basiscontracten afgesloten waarbij jaarlijks via werkplannen de concrete invulling met betrekking tot volume en prijs per controle wordt vastgelegd.

Het vervallen van de handhaving op de naleving van de Waarborgwet bij de Waarborg en daarmee de daaraan verbonden kosten heeft als consequentie dat de door de Waarborg gehanteerde keuringstarieven opnieuw bezien dienen te worden. Hierbij zal rekening worden gehouden met de uit de wetwijziging voortvloeiende overgangsproblematiek voor de waarborginstelling.

II. ARTIKELEN

Artikel I

Onderdeel A

De taak om toezicht te houden op de naleving van de Waarborgwet 1986 wordt voortaan niet meer door een waarborginstelling uitgeoefend. Deze komt dan ook in dit artikel te vervallen.

Onderdeel B

Ingevolge artikel 7e kan de Minister van Economische Zaken regels stellen om een goede coördinatie te bevorderen indien meerdere waarborginstellingen als keuringsinstantie zijn aangewezen. Nu het toezicht op de naleving niet langer door een waarborginstelling wordt uitgeoefend komen de artikelen 46 en 52 in de opsomming te vervallen.

Wegens het vervallen van de registratieplicht voor ondernemers (zie hierover de toelichting op onderdeel E) worden in de opsomming tevens de artikelen 27 en 29 geschrapt.

Onderdeel C

Artikel 20, tweede lid, biedt de waarborginstelling de mogelijkheid voorwerpen die reeds in de handel aanwezig zijn en waarvan het vermoeden bestaat dat zij ten onrechte van een gehaltemerk zijn voorzien, door te snijden. Deze bevoegdheid houdt verband met de uitoefening van toezicht op de naleving. Zij dient dan ook met het toezicht te worden ondergebracht bij de nieuwe toezichthouder. Zie ook het in artikel I onderdeel I, voorgestelde artikel 55.

Onderdeel D

In verband met het vervallen van artikel 20, tweede lid, en de daarmee gepaard gaande vernumming van de overige leden, zoals reeds in onderdeel C is aangegeven, dient ook de verwijzing in artikel 25 naar artikel 20 te worden aangepast.

Onderdeel E

De artikelen 27, 29 en 29a hebben betrekking op de registratieplicht voor ondernemers die op grond van artikel 26 in de uitoefening van een beroep of bedrijf geheel of gedeeltelijk uit platina, goud of zilver bestaande voorwerpen vervaardigen, bewerken, doen vervaardigen of bewerken en al wie in de uitoefening van een beroep of bedrijf met zodanige voorwerpen handel drijft. De ondernemers dienen onder meer aan de waarborginstelling door te geven wanneer zij een bedrijf starten, wanneer zij verhuizen enz. De registratieplicht dient primair ter vergemakkelijking van het toezicht op de naleving door de waarborginstelling. In de praktijk functioneert de registratieplicht echter niet naar verwachting. Juist diegenen die naast hun eigenlijke hoofdtaak handel drijven in platina, gouden of zilveren werken, blijken niet op de hoogte te zijn van de registratieplicht. Ter illustratie kan de benzinepomphouder gelden die zijn cliënten bij de verkoop van een bepaalde hoeveelheid benzine een gouden kettinkje schenkt.

Gezien het beperkte nut van de registratie legt de registratieplicht een onevenredig grote administratieve belasting op de ondernemers. Deze plicht komt dan ook in de voorgestelde artikelen te vervallen.

Onderdeel G

Het toezicht op de naleving van de Waarborgwet wordt voortaan uitgeoefend door de werknemers van een rechtspersoon die daartoe door die rechtspersoon zijn aangewezen. Deze aanwijzing kan zowel individueel als categoriaal plaatsvinden. De betreffende rechtspersoon wordt door de Minister van Economische Zaken aangewezen.

Er is voor deze constructie gekozen omdat het de meest praktische oplossing is dat de aangewezen rechtspersoon bepaalt welke individuele werknemers aangewezen moeten worden. Om zeker te stellen dat enkel werknemers worden aangewezen van een rechtspersoon die voldoet aan de in artikel 52a vermelde eisen van onafhankelijkheid en het naar behoren kunnen vervullen van het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet, wordt de rechtspersoon door de minister aangewezen.

De aangewezen werknemers zijn bevoegd de in afdeling 5.2 van de Algemene wet bestuursrecht opgenomen bevoegdheden, alsmede de in het onderhavige wetsvoorstel opgenomen aanvullende bevoegdheden uit te oefenen.

Onderdeel H

Artikel 52a

Een rechtspersoon, van welke werknemers als toezichthouder zullen worden aangewezen, moet aan bepaalde eisen voldoen. Zo zal de rechtspersoon in staat moeten zijn, zijn taak naar behoren te vervullen. Hieraan is voldaan indien de rechtspersoon over voldoende deskundigheid en middelen beschikt om toezicht op de naleving van de Waarborgwet te kunnen uitoefenen.

Ten tweede dienen binnen de rechtspersoon voorwaarden aanwezig te zijn voor een zodanige besluitvorming dat een onafhankelijke vervulling

van de toezichthoudende taak is verzekerd. Of een rechtspersoon hiertoe in staat is, zal in de eerste plaats beoordeeld kunnen worden aan de hand van de, uit de statuten blijkende, doelstellingen van de rechtspersoon. De besluitvormingsprocedures binnen de rechtspersoon dienen voorts zodanig te zijn dat voldoende slagvaardig kan worden opgetreden. Tot slot kan een krachtens artikel 7 aangewezen waarborginstelling niet tevens worden aangewezen als de met toezicht belaste instelling. Met dit voorstel van wet wordt immers beoogd de uitoefening van het toezicht op de naleving en de opsporing van overtredingen van de Waarborgwet los te koppelen van de keuring van edelmetalen werken.

Artikel 52b

Artikel 52b is gelijk aan het huidige artikel 52, tweede lid. In de huidige situatie kan de minister bewerkstelligen dat een aanwijzing van een werknemer als toezichthouder wordt ingetrokken, indien de wijze waarop de toezichthouder zijn werkzaamheden uitoefent, daartoe aanleiding geeft. Deze bevoegdheid dient, gelet op de uiteindelijke verantwoordelijkheid van de minister voor het toezicht op de naleving van de Waarborgwet, ook in de nieuwe situatie te worden gehandhaafd. Artikel 52b, tweede lid, voorziet daarin.

Artikel 52c

Het vereiste van ministeriële goedkeuring van statutenwijziging houdt verband met het feit dat bij de aanwijzing van een rechtspersoon van welke werknemers als toezichthouder zullen worden aangewezen, de statuten worden getoetst (artikel 52a, eerste lid). Het moet dan uiteraard niet mogelijk zijn, dat de statuten naderhand zonder goedkeuring zouden worden gewijzigd.

Artikel 52d

Conform aanwijzing 124ij van de Aanwijzingen voor de regelgeving is een evaluatieplicht opgenomen.

Onderdeel I

De aangewezen toezichthouders krijgen, net zoals bij de waarborginstelling voorheen het geval was (zie artikel I, onderdeel C), de bevoegdheid om werken van edelmetaal ten aanzien waarvan zij vermoeden dat deze werken onzichtbaar zijn opgevuld met andere stoffen dan edelmetalen, door te snijden om de echtheid te kunnen controleren. Deze bevoegdheid is nodig omdat er bij opgevulde werken geen mogelijkheid is op andere wijze te controleren of een werk terecht van een gehaltemerk is voorzien. Het verrichten van het doorsnijden kan de toezichthouder door een derde laten verrichten. Dit uitbesteden van het feitelijk verrichten van het doorsnijden van een werk laat de verantwoordelijkheid van de toezichthouder onverlet.

Onderdeel J

Het spreekt voor zich dat de minister, gelet op zijn verantwoordelijkheid, de gewenste inlichtingen moet kunnen krijgen van de krachtens artikel 52 aangewezen rechtspersoon. Voorts is de formulering van de informatieplicht aangepast aan de modelbepaling van aanwijzing 124t van de Aanwijzingen voor de regelgeving.

Onderdeel K

Om het toezicht goed uit te kunnen voeren dienen de toezichthouders de gewenste informatie van een waarborginstelling te kunnen krijgen. Te denken valt bijvoorbeeld aan het verkrijgen van informatie over nieuwe tekens die bij een waarborginstelling zijn geregistreerd.

Deze inlichtingenplicht valt niet reeds onder art. 5:16 jo. 5:20 Algemene wet bestuursrecht. De medewerkingsplicht die uit deze artikelen voortvloeit, heeft betrekking op alle gevallen waarin de betrokkene de uitoefening van toezicht op de naleving door de krachtens artikel 52 aangewezen werknemers moet gedogen. Een waarborginstelling is geen betrokkene die deze uitoefening moet gedogen, waardoor een aparte regeling hiervoor vereist is.

Uiteraard dienen de krachtens artikel 52 aangewezen werknemers de aan hen toegekende bevoegdheid om informatie in te winnen, op zo efficiënt mogelijke wijze uit te oefenen. In de praktijk kunnen zij hieraan uitvoering geven door in onderling overleg met een waarborginstelling hierover afspraken te maken.

Artikelen III en IV

In de tarieven die de waarborginstelling rekent voor het onderzoeken van ter waarborging aangeboden voorwerpen en het plaatsen van stempelmerken is een bedrag verdisconteerd om de uitoefening van het toezicht op de naleving te kunnen bekostigen. Nu deze taak wordt overgeheveld van de waarborginstelling naar een andere rechtspersoon, dienen deze tarieven opnieuw bekeken te worden. Artikel III, eerste lid, schrijft dan ook voor dat nieuwe tarieven ter goedkeuring dienen te worden voorgelegd. Als er niet binnen drie maanden na de inwerkingtreding van artikel III goedgekeurde tarieven zijn, kan de minister deze zelf eenmalig vaststellen.

Het spreekt voor zich dat artikel 7c, tweede lid, blijft gelden. De minister kan de goedkeuring van de voorgelegde tarieven derhalve slechts weigeren indien zij hoger zijn dan, uitgaande van een redelijke toerekening van de aan het onderzoek en de stempeling van de desbetreffende werken verbonden kosten, noodzakelijk is.

Zodra er nieuwe tarieven zijn goedgekeurd dan wel vastgesteld, zullen de bepalingen omtrent het scheiden van keuring en handhaving in werking treden. De voorbereidingen voor het opstellen van nieuwe tarieven door de Waarborg en het nodige overleg daarover met het Ministerie van Economische Zaken kunnen reeds plaatsvinden voordat de publicatie in het Staatsblad van de wet heeft plaatsgevonden. Hierdoor kan worden bevorderd dat de gehele wet zo spoedig mogelijk in werking kan treden.

De Staatssecretaris van Economische Zaken,
G. Ybema